

FESTIVALOVÝ ZPRAVODAJ

I / 2012

OPONKA

SETKÁNÍ DIVADEL – MALÉ JEVIŠTNÍ FORMY
pátek 16.3.

Pátek 16.3., 22:30, M-klub

NIC PROTI NIČEMU

projekce svérázné komedie Petra Marka

Odešel Josef Fabián

Na tomto místě jste ve zpravodaji, ať už jsme mu v běhu času říkali jakkoli, vždy společlivě našli úvodník Josefa Fabiána. Jeden ze zakladatelů meziříčské přehlídky Malých jevištních forem, sám aktivní divadelník s širokým zájmem o kulturu a zde nepřehlédnutelná osobnost veřejného života už ale žádný další článek, komentář, fejeton, hru, písňový text či novou knihu nenapíše. Několik dní před zahájením letošního Setkání divadel, v pondělí 12. března, Josef Fabián prohrál svůj statečný boj s těžkou nemocí. Bylo mu sotva osmašedesát.

Josef Fabián – osobnost, téma kavárenských diskusí, sám kmenový člen pravidelné stolní společnosti – přitahoval pozornost jako hromosvod blesky. Někdy až nemístně laskavý, vybavený zvláštním druhem sociální inteligence, jindy v příznačné urputnosti nemilosrdně tvrdý, ale vždy a v jakékoli funkci nezištný. V tom byl z dnešního pohledu téměř postavou z říše starých pověstí českých. Bojoval za kulturu, za opravu zámku Žerotínů, za rozumná řešení sporných věcí, za cokoli, co ho v ten moment zajímalo, ale ne za osobní prospěch. A dokázal se rvát i sám se sebou, bez cizí pomoci porazit své zaužívané zlozvyky.

Dobré jméno Kulturního zařízení ve Valašském Meziříčí od roku 1990 celých deset let úspěšně šířil ve funkci ředitele. Právě on se znalostí věci na samém počátku 90. let dokázal bývalými poměry svázanou instituci pozvednout na úroveň kvalitního a dobře organizovaného zařízení. V roli šéfa organizace dokázal také vydávat noviny, řídit městskou televizi i zimní stadion. Zároveň inicioval vznik folklorního festivalu Babí léto, udržel a rozvinul zde tradici Mezinárodního festivalu poezie nebo Setkání divadel malých jevištních forem. Podporoval alternativní festival Valašský špalíček i Mezinárodní festival cimbalu, který je soutěží interpretů vážné hudby. Josefova celoživotní práce v kultuře měla skutečně široký záběr. Svůj literární a dramatický talent postupně přetavil ve více než 20 divadelních her, které nastudoval se souborem v meziříčské populárního Divadla Schod. Napsal i řadu pozoruhodných knih. Mezi nimi k nejoceňovanějším se řadí Slovník nespisovného jazyka valašského nebo Slovník osobností kulturního a společenského života Valašska. Sepsal také historii valašskomeziříčských divadel v knížce Otevřená opona. Jeho pozornosti neunikla ani historie někte-

řích sportů v našem městě, jako byly lyžování a volejbal, o nichž pojednávají tituly Bílou stopou a Zlatá léta padesátá.

V partě nadšenců kolem M-klubu patřil k nepracovitějším už v sedmdesátých a osmdesátých letech. Zdaleka se nestaral jen o své

ce Federálního shromáždění. Ve Valašském Meziříčí později zastával funkci radního a zastupitele, a bez ohledu na rizika, či osobní újmu, otevřeně sděloval své názory v regionálním tisku. Při tom vymyslel a založil občanské sdružení Valašské Athény, které bylo spolupředatelem řady akcí Kulturního zaří-

Divadlo Schod, ale odvedl tu kus organizační a tvůrčí práce. Na mnoha, často dost recesních akcích, dokázal snad do všeho čím se zabýval vmanipulovat i herce svého souboru. Zájem o veřejné dění i politiku přivedly v roce 1990 Josefa Fabiána do křesla poslan-

zení a v obecné rovině usiluje o kulturní rozvoj města. Ani soubor s nemocí a s přibývajícím věkem jej neodrazovaly od kulturních aktivit. Do poslední chvíle naplňoval svá slova: „Sedět jen tak na zadku a nic nedělat, to jsem nikdy nedokázal.“ **Karel Prokeš, Aleš Linduška**

Něco málo o divadlech

3 DEKA – Druhý plán

Existenciální drama odehrávající se „před dveřmi“ přivází na MJF amatérské seskupení 3deka, které se po letech vrací na místní jeviště. Narozdíl od předešlých představení, které se vyznačovaly uvolněnější formou, se tentokrát 3deka vydávají trochu jiným směrem, ve kterém se kromě vlastní sebereflexe pokoušejí také o nastolení obecnějších otázek o vztahu mainstreamových seriálových forem vykrmujičích české diváctvo na televizních obrazovkách a něčím „více“. Co je to „více“, jak to vypadá a dá se utéct ze spárů nutnosti finančního zabezpečení? Odpovědi neklademe... Důležitým prvkem představení je spolupráce s vizuálními mágy LiveLab, kteří se již přehlídky dříve také zúčastnili s projektem Kohen. Hra je převedením stejnojmenného krátkometrážního filmu režiséra Václava Kadrnky upraveného pro jeviště.

Divadlo Vysokozdvížného Soumara

Opavský amatérský divadelní soubor výstředních mládežníků, kteří zpracovávají své vlastní autorské hry. Svou divadelní poetikou založenou na absurdní komice a jazykových hrátkách se slovy se snažíme diváka nejen rozesmát a pobavit, ale také přivést k zamyšlení. Naše hry bývají prosceny filozofickými otázkami lidskosti a lidství, zkušného existenciálně tísnivými a absurdními situacemi. Tímto vcelku originálním pojetím společně s odstupem od běžných divadelních konvencí býváme označováni za soubor „alternativní“ či „experimentální“, vyjadřující jakousi generační výpověď pro současný, často absurdní a nesmyslný svět. Samozřejmě ale víme, že na divadle jde především o zábavu,

tudíž hrajeme i odlehčenější komedie. V poslední době se navíc snažíme angažovaně reagovat na společenský a politický vývoj hříčkami satirickými.

Historie souboru čítá již pátý rok. První veřejné vystoupení si DVS odbylo v březnu 2007 na krajské přehlídce amatérských souborů Divadelní Kojetín a ihned zaznamenalo velký úspěch v podobě zisku dvou diplomů. O rok později si ze stejného místa odvezlo další ocenění. Největším úspěchem byl však rok 2009 a vítězství na krajské postupové přehlídce experimentujících divadel Opona v Novém Jičíně, kde jsme jako jediný soubor získali přímou nominaci na celostátní Šrámkův Písek. Za úspěch považujeme také zdařilou organizaci již dvou ročníků našeho vlastního festivalku divadelní a jiné amatérské kultury SoumART Fest.

ŠKOLA, ZÁKAL ŽIVOTA

Kratičká jednohubka o tom, kterak to zanedlouho dopadne s vysokým školstvím po zavedení vládních efektivizačních „reform“. Tuto hru jsme hráli nejen u nás v Opavě, ale i v rámci demonstrace Dějiny neskončily, která se konala 17. listopadu 2011 v centru Olomouce.

Divadelní kroužek Gymnázia Olgy Havlové

Divadelní kroužek Gymnázia Olgy Havlové funguje od školního roku 2010/2011 v Ostravě-Porubě. Soubor se skládá ze studentů školy a jeho vedoucím je učitel Gymnázia Olgy Havlové Petr Horák.

Divadelní kroužek inscenuje především autorské texty. Poprvé vystoupil s historickou fraškou Studená válka, kterou vystřídala „divadelní hospitace“ v hodině českého jazyka – Hodina pravdy. Výletem do oblasti divadla poezie byla montáž z lyrické poemy Josefa Koudeláka Nový Jičín, uváděná pod názvem Hra na Nový Jičín. Na loňském Setkání divadel se studenti kroužku představili v komedii Dědictví. Letošní „sezónu“ zahájili kabaretem Když jsem se v patnácti rozhodl..., po něm následovala premiéra hry Používejte kondom! a inscenace Nová vlna se starým obsahem.

POUŽÍVEJTE KONDOM!

Přítel mladé Pavly není věčně doma, a tak si najde občasněho milence, který dokáže uspokojit všechny její potřeby. Co se ale (ne) stane, když si milenec zapomene vzít ochrannu? Jaký osud je přichystán Pavle, která nyní čeká dítě? To vše a mnohem víc v naší nové zábavné komedii o tragickém osudu jedné mladé dívky. A nezapomeňte: Používejte kondom!

LÁHOR/Soundsystem

KDO, KDYŽ NE MY? KDY, KDYŽ NE TEĎ? ANEB: I O TŘI DNY POZDĚJI JE STÁLE „ALE PŘECE!“

Hrají: Marian Moštík, Zdeněk Hudeček (OF), Jiří Najvert, Petr Marek (OF), Jiří Nezhyba, Marta Pilařová (OF), Radek Rubáš, Patrik Hronek, Prokop Holoubek (OF), Barbora Šedivá.

Hudba: The Plastic People Of The Universe
LÁHOR/Soundsystem - kolektivní jevištní úderka je taky: Midi Lidi, Kazety, Radio Ivo, Bumbum Satori, Jack Jack, Unarclub, Nic proti ničemu, U zrzavé Mary, Ekologický právní servis, Diskojckejove, Sourozenci Brucknerovi, Hlásím se k tovarně, New New, Jevištní punk. Realismus. Komedie.

Divadlo Ohradák Vsetín

Ohradák působí při ZŠ Vsetín již od roku 1998. Jedná se o docela početný soubor, který vede Květoslava Kovářová. Ta je zároveň autorkou všech her tohoto divadla. Předloni se zúčastnili MJF se hrou Bohoušek a hráli ji zde znovu na ozvěnách MJF.

I letošní školní rok režiséru čekal nelehký úkol, přijít s novou hrou a nejlépe o 25 hlavních rolích. Hned na první zkoušce, kdy si děti otevřely scénář Retroškoly, následoval šok, vysvětlování a vysvětlování. Otázky dětí pokračovaly pak i doma, zda rodiče a babičky opravdu takto prožívali dětství. Přišla zajímavá fáze nácvičku této hry za účasti rodných příslušníků, kteří netušili, že scénář byl, jako každoročně, napsán už v létě: „Paní Kovářová a nezapomeňte najá chtěla na

Ježíška ...a ve škole se s námi nikdo nemazal...my máme ještě na půdě...

Retroškola, snad s nadsázkou a vtípem, zavede diváka do dětství „Husákových dětí“ ze sedmdesátých let. Dospělý divák se navrátí do hodiny ruštiny, k VŘSR, do prvomájového průvodu, atd... Dětský divák se dozví, co byly uhelné prázdniny, fluoridové tabletky a co asi prožívali v dětství jeho rodiče.

DĚTSKÝ POHLED NA TO, CO TO TENKRÁT BYLO:

Krimplenové kalhoty:

módní hit, ale kousalo to.

Fluoridové tabletky:

služba to rozdávala o přestávce, kluci to penílkou stříleli po holkách.

Uhelné prázdniny:

nečekané volno, když zamrzlo uhlí.

Pracovní sobota:

to se naopak očekávalo a po ránu zamrzal úsměv.

Chemlonové dečky:

jejich výrobu zvládala celá rodina, způsob odpočinku.

Spartakiáda:

skupinové tance pro zdraví, odpočinek od výroby chemlonových deček.

Školní plíčka na smetaně:

řekněte si doma o ně.

Školní sladký čaj s mlíčkem:

o ten si už raději neříkejte.

Souška čitelka:

oslovení pro soudružku učitelku.

Dojička údernice:

také souška, ale měla se lépe než souška čitelka, nakupovala v Esu.

ÚDIVADLO – divadelní společnost DDM Kopřivnice

SOUBOR „STONOŽKA“

Na Setkání divadel – Malé jevištní formy 2012 přijedeme v této sestavě poprvé, soubor tvoří středoškoláci ve třetích ročnících různých škol v Kopřivnici a okolí, kteří spolu tvoří a hrají již pátým rokem. Dá se říci, že soubor přiveze na MJF autorské představení pod názvem „SKLENĚNÁ NÁDOBA“. Představení je vymyšleno a volně inspirováno předlohou stejnojmenné povídky od Vojtěcha Paly.

... Byla to jedna z těch věcí, co je mívají ve skleněných nádobách ve stáncích zábavních parků na okraji ospalých městeček. Jedna z těch bledých věcí, co plavou v líhovém roztočce, vznášejí se jako ve snu, hledí na vás očima bez víček, hledí, ale nevidí. Jedna z těch věcí, ze kterých se vám zvedá žaludek

hleděla na Charlieho, Charlie hleděl na ni... Charlie, co to máš? Ukaž to, kde jsi to vzal!!! Charlie, to nemyslíš vážně, že ne?!!!

SOUBOR „NA ZNAČKY“

Jsmo studentský soubor tvořený středoškoláky. Společně tvoříme již šestým rokem. Vloni jsme se na Malých jevištních formách představili se hrou „Muž shora“. Na Setkání divadel – Malé jevištní formy 2012 přijíždíme s představením „KŘIČÍCÍ ŽENA“. Představení je, dá se říci autorské, volně inspirované povídkou Raye Bradburyho nesoucí název Křičící žena.

... „Řeknu vám, co chci, abyste udělali! Chci, abyste popadli ty lopaty a naházeli tu hlínu zpátky do díry, co jste vykopali. A chci, abyste to udělali rychle!“ Srdce se mi znovu rozbušilo. Chtělo se mi brečet...

ZDIVIDLA OSTRAVA

Soubor „Zdividla“ Ostrava je následným subjektem DS DIVIDLO, který existoval cca 25 let. Když jsme „byli skončeni“ paní šiditelkou – v podstatě ze dne na den, a dnes už k naší radosti – na SVČ Korunka, hledali jsme nového zřizovatele. Lano nám hodila ZUŠ E. Runda na Slezské Ostravě, kde působíme jako LDO ZUŠ již třetím rokem. Soubor se personálně zcela proměnil, ale mnozí bývalí Dividlané s námi udržují kontakty a aktivně spolupracují i nadále... Takže jsme vzešli z Dividla a zároveň jsme na ZUŠ – to je ono „Z“ na začátku názvu.

V tomto roce pracujeme ve třech samostatných, ale vzájemně stále propojovaných skupinách. Přípravujeme postupně premiéry: „Ukradený měsíc“ a „Na jednom stromě“ Ludvíka Aškenazyho, „Famíllia dela Arte“ (vznikla na loňské Letní divadelní dílně v Sanatoriích Klimkovice), „Písničky a básničky“ (pásmo autorské tvorby členek souboru). Dohráváme „Kdyby slunce křičelo“ (pohybové-taneční-hudební-básnický-autorský projekt), „Opilá Piaf“ (šanson). Zúčastňujeme se recitačních přehlídek, každý měsíc máme Klubový večer v Klubu ATLANTIK v Ostravě. Jednou v měsíci hrajeme v sále Sanatorií Klimkovice, jezdíme na přehlídky do Brna, Kopřivnice, Prahy a leckde jinde.

Na přehlídku do Valašského Meziříčí přivážíme hned tři inscenace:

JÁ BYLA GOETHOVA TLUSTŠÍ POLOVIČKA

Monodrama z Neproslovených promluv rozhořčených žen Christine Brucknerové. Hraje Vilemína Ondrušová. Představení je ve dvou variantách, buď dialog slova a klavíru, nebo čisté monodrama, pokud naše klavíristka, studentka jaderné fyziky v Praze není k mání. Pro Valmez není letos k mání...

BYLO NÁS PĚT

Převod kultovní knihy na jeviště Terezou Agelovou jako vyprávění Petry Bajzové. Představení vzniká v dílně souboru ve vlastní dramaturgii Terezy Agelové zhruba poslední půlrok.

VIA APPIA

Via Appia je experimentální pohybové – taneční představení. Představuje koloběh, každodenní konflikty a harmonie světa. Každý z vás si v něm najde vlastní příběh. Tohle představení je o vás a vaší fantazii. Via Appia je nejstarší dochovaná cesta, a proto se stala symbolem našeho projektu. Může být živly, city, pocity, komunikací, náladou, vývojem a nitrem člověka a všeho živého i neživého vůbec. To, co tu existuje již od stvoření světa a přetrvává až dodnes.

ZTI CHA

Soubor ZTI CHA vznikl v podhoubí divadelních a improvizčních herců, kteří mají chuť představit na Setkání divadel (nejenom) k tomu účelu vzniklou hru. Účinkují: Zdravec, Terka, Ivo.

○ PŘEDSTAVENÍ:

Co všechno jsme ochotni udělat pro své dítě?

NDZŠ Tom a Jeff

Soubor byl založen 1. 9. 1993 Pavlem Studníkem, Rostislavem Ježem a Danielem Krátkým. Prvotní název divadla zněl Crepácy, postupem času fungovala část souboru pod původním názvem a část pod názvem Tom a Jeff, který nám fakticky zůstal dodnes. Během našeho působení se kolem prvních dvou jmenovaných vystřídal spousta dalších umělců. Svou tvorbu zaměřujeme na autorské hry černého a slovního humoru. Od roku 1995 se pravidelně účastníme festivalu MJF Ve Valašském Meziříčí, s přestávkami festivalu MusicArt a dalších akcí, stejně tak jako organizujeme sólová představení.

Něco málo o porotcích

Anna Petrželková

Anna Petrželková se narodila v roce 1984 v Brně. Vystudovala divadelní režii na VŠMU v Bratislavě. Ihned po dokončení studia intenzivně působí na českých a slovenských profesionálních scénách – mj. Svíce dohořívají v Divadle 7 a půl v Brně, Kazimír a Karolína v Městském divadle Žilina či Vyčištěno v olomouckém Divadle Na cucky. Nejnověji Tichý Tarzan v divadle Husa na provázku. Byla nominována na prestižní Cenu Alfréda Radoka 2011 v kategorii „Talent roku“ a na její slovenskou obdobu cenu DOSKY 2010 jako „Objev roku“.

Ondřej Cihlář

Dramaturg a režisér, spoluzakladatel a aktér postkultovního Divadla VOSTO5, věnující se převážně autorskému divadlu. Je stálým hostem Studia Ypsilon v Praze. Spoluautor, moderátor a účinkující v TV pořadech Baráž, Padající květináč, Být v obrazy atd. Absolvent oboru režie-dramaturgie na Katedře alternativního a loutkového divadla DAMU v ateliéru Miroslava Krobota. Zakladatel Institutu nového cirkusu – Cirkoskop, autor publikace Nový cirkus. Současné tendence nového cirkusu přednáší na JAMU a HAMU.

Vladimír Fekar

Studoval nejprve na Filozoficko-přírodovědecké fakultě Slezské univerzity obor český jazyk a literatura a jeho tvořivé využití. V roce 2001 absolvoval dramaturgii na divadelní fakultě JAMU. Jako dramaturg hostoval v Divadle Petra Bezruče, v Klicperově divadle, ve Švandově divadle apod. Stálé angažmá měl nejprve v Těšínském divadle v Českém Těšíně, poté odešel do Městského divadla Zlín, kde působí dosud. Zde inicioval mj. cykly scénických čtení Současná evropská hra v českém překladu, Třetí věk současného českého a slovenského dramatu, Zlínské kroky do Evropy. Kromě divadla se věnuje i pedagogické činnosti, v poslední době zejména na Zlínské soukromé vyšší odborné škole umění.

Dramatická produkce Vladimíra Fekara má dvojí podobu. Autor píše původní texty převážně intimního zaměření nebo je spoluautorem titulů, které jsou připravovány pro konkrétní jevištní ztvárnění. Mezi vlastní tvorbu patří tři ženská monodramata Andromaché, Yoyo aneb Večer s..., Poslední hra s Barbie, či komorní hry Dvojhlas (Snježana a Wolfgang) a Sestra. Pro amatérský soubor v Karolince napsal hru Tenkrát na zabíjačce, za původní lze považovat také scénář z próz E. A. Poea k inscenaci Jáma a kyvadlo aneb Černý kabaret Poe. V autorském tandemu s režisérem Jakubem Macečkem vytvořil libreta k původním muzikálům Masky, Villon F. (Na krk oprátku ti větší) a dramaturgické próz francouzského surrealisty Raymonda Queneau Odile a Modré

květy. S Janem Mikuláškem napsal životopisné drama Charlie ve světlech moderní doby. S Hanou Mikoláškovou spolupracoval na netradičním divadelním scénáři Je žena člověk? (Is a woman a man?) Fekarovy hry byly uvedeny na divadelních scénách např. v Brně, Olomouci, Uherském Hradišti, Českém Těšíně, Karlových Varech a ve Zlíně.

Martin Bernátek

Divadelní kritik a teatrolog. Pochází z Kopřivnice. Na Masarykově univerzitě v Brně vystudoval divadelní vědu a teorii interaktivních médií. V současnosti tvoří disertační práci o vztazích divadla a kinematografie. Jako výzkumník bude zaměstnán v Olomouci, ale stěhuje se do Prahy. V současnosti pracuje na projektu prezentace divadel zemí Víšehradské skupiny v Jižní Koreji. Je také mluvčím iniciativy za změnu kulturní politiky Brno kulturní, členem výkonného výboru Sdružení českých divadelních kritiků, Dramaturgické rady Institutu umění - Divadelního ústavu a Teatrologické společnosti. Spolupřipravuje divadelní rubriku kulturního čtrnáctideníku A2.

Z aktivního divadelníka kopřivnického Údivadla a pravidelného účastníka tohoto festivalu se postupně stal jeho pozorovatelem a redaktorem zpravodaje. Svou zdejší kariéru nyní zakončí mezi porotci, kteří jej dříve hodnotili. Není praktik, nemá herecké ani režijní ambice. Divadlo vnímá jako svěbytnou formu myšlení, cítění a vztahování se ke světu, ve kterém žijeme. Divadelní teorii a kritiku chápe jako pokračování divadelní tvorby jinými prostředky.

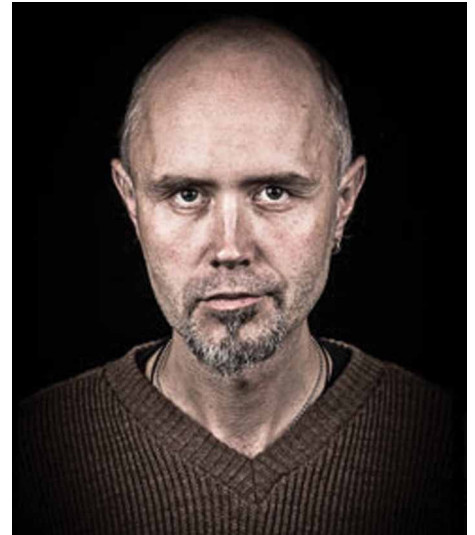
Konrád Popel

Až do chvíle, kdy jej první režie Klímovy hry Dios vystřelila na zářné nebe Severomoravského divadla Šumperk, pracoval jako osvětlovač, jevištní technik a náborový pracovník Městského divadla ve Zlíně. V Severomoravském divadle Šumperk působil dva roky jako herec s jednou samostatnou rolemi v divadelní sezoně.

Pak s výkonným týmem talentovaných činoherních dobrodruhů založil soukromé profesionální divadlo Hromadná procházka v Prostějově, kde se spolu s kolegy na život a na smrt, Pavlem Hromádkou a Pavlem Petrem Procházkou, začal podílet na umě-

leckém provozu. Pohostinsky režíruje na území bývalé Rakousko-Uherské monarchie a několik let byl kmenovým režisérem Loutkohry Jihočeského divadla ve městě, kde chvíli přebýval i Josef Švejk.

Dvě sezony umělecky šéfoval brněnskému divadlu Polárka. Býval majitelem spacáku, depresí a porcelánové dýmky. Zůstal mu pouze spacák, ve kterém tráví jedny z nejkrásnějších životních chvil pod hvězdným nebem. Zpíval v hudebně naučném tanečním souboru Vaškův Věšák, kde všestranně rozvíjel svého punkového ducha. Když mu do spacáku vlezl múza, dějí se pak různé věci umělecké...

Jiříkovo vidění

PROVÁZKOVÉ REMINISCENCE

Myškin, Raskolnikov, Myškin, Stavrogin, Karamazov, Karamazov, Karamazov, Raskolnikov, Stavrogin, Karamazov... aneb jak se sto roků kobry bestiálně svléká z kůže podle Dostojevského. Nevím, kdo jste to na živo zažil, ale když jsem se dozvěděl, že letošní MJF navštíví jako aktivní host Jan Budař, vzpomněl jsem si právě na tuto krásnou šilelost.

Před lety můj kamarád sehnal lístky na derniéru kumulovaného více představení divadla Husa na provázku „Svlékání z kůže – Bestiář podle Dostojevského“, které shrnovalo čtyři inscenace Vladimíra Morávka z cyklu Sto roků kobry. Během jednoho dne se odehrála klasická ruská dramata Běsi – Stavrogin je ďábel (Erkel: Ostuda! Hanba! Prasárna!), Kníže Myškin je Idiot, Bratři Karamazovi – Vzkříšení a Raskolnikov – jeho zločin a jeho trest. Nutno dodat, že dramatické zpracování toho všeho bylo duchu lahodící, leč značně neklasické. Ten spektakl začínal ráno a končil před půlnocí, a aby to nebylo tak jednoduché, hry se nehrály popořádku, ale vždy

po závěru první části začala část hry jiné. Těžko říci, jestli ten zážitek byl více adrenalinový pro herce, nebo pro diváky, ale užívali si ho ve vzácné shodě a podobném obloužení, společně u misky s borščem nebo sklenice vína. To byl první velký dojem, že se provázkoví herci rozhodně neizolují od obecenstva, ba naopak. Však to taky režisér trochu pateticky komentoval: „Tak intenzivní souznění diváků a herců v jednom prostoru jsem ještě nikdy nezažil. Nešlo o to, že ti lidé stojí a dupali a ječeli, šlo o to, že se zdá se... nachvílečku všichni cítili být... a jak to teď říct, no... bratři.“ Expresivní pojetí pásma a možná ještě spíš velký úspěch u obecenstva vyvolaly tehdy mohutnou polemiku mezi divadelními kritiky, když někteří z nich chtěli vidět Dostojevského více intelektuálního, ale to už si Svlékání kůže žilo svým vlastním životem, převálcovalo všechny odpůrce a získalo si vášnivě obdivovatele.

Proč o tom vlastně píšu... pro mě tehdy bylo toto představení prvním setkáním s novým souborem Provázku, který jsem znal z le-

gendární Balady pro banditu, Commedie dell'arte a dalších exhibic herecké „staré gardy“ s Polívkou, Pechou, Donutilem... A hodně mě zajímalo, kdo a jak tam vlastně hraje teď. Dřív jsem s oblibou říkal, že dobří herci už vymřeli, ale tady jsem zjistil, že – prostě jenom nejsou v televizi. Dobrá byla většina z nich, ale diváky prostě musely pohltit a vtáhnout do hry výkony Petra Jeništy a Jiřího Vyorálka. No a pak nastal můj životní divadelní zážitek, když na scénu vstoupil Jan Budař v roli Stavrogina z Běsů. Hra se jmenovala Stavrogin je ďábel a jeho Stavrogin tedy byl ďábel. Už se dobře ví, že Budař patří mezi nejlepší herce současné generace a umí charismatičtěji zahrát oblíbené české komické a tragikomické role. Na MJF se s velkou pravděpodobností představí rovněž v polovážné poloze, leč v žánru hudebním. Ale moc bych mu přál režiséra, který by se nebál dát mu příležitost, jakou dostal ve Stavroginovi. A moc se těším, že to jednou v kině uvidím. **Jiří Jurečka**

Mezi dveřmi...

V rychlosti jsme vyzpovídaly jedny z prvních divadelních souborů ještě před tím, než si stihli vybalit.

OHRAĎÁK (RETROŠKOLA)

Jaká máte očekávání?

Zkusíme si to zahrát před dospělým publikem, jestli budou nostalgicky vzpomínat na své dětství. Pro děti je to hodina dějepisu, pro dospělé spíše vzpomínka. Máme zkušenosti, že dospělí se smějí na úplně jiných místech než děti, a ty zase zjistily při zkoušení, co je to ruština, fluoridové tablety a naučily se pionýrský slib.

Jaký je váš první dojem?

Už jsme tady hráli loni a potom jsme

tady byli ještě na Ozvěnách malých jevištních forem.

Jste nervózní?

Ne! Nás to baví, jsme takoví putovní, jezdíme po městech a hrajeme.

STONOŽKA (SKLENĚNÁ NÁDOBA)

Jaká máte očekávání?

Velká! Po dlouhé době někde hrajeme, předtím jsme jezdili do Brna a Ostravy. Teď se nám asi dva roky nepodařilo nikde být.

Proč hraje zrovna tohle?

Vybírali jsme téma, a když jsme ho měli, tak jsme si to trochu poutavili. Mysleli jsme, že bude super si to zkusit zahrát. Chytló nás

to, už když jsme četli scénář. Uvidíme, jaké to bude....

Jaký je váš první dojem?

Máte pěkný růžový zámek. Na zámku jsme nikdy nebydleli.

Ironický pohled na sociální téma

V rámci doprovodného programu se mohou účastníci a diváci těšit na promítání nové ironické komedie Petra Marka *Nic proti ničemu* s podtitulem *Falešný pedofil v občanském sdružení*. Hudebník a herec Petr Marek natočil film na motivy improvizované inscenace divadelního souboru LÁHOR/Soundsystem. Po světové premiéře na 46. Mezinárodním festivalu v Karlových Varech v soutěžní sekci *Na východ od Západu* měl snímek českou premiéru 13. října loňského roku.

Už na samotném počátku vzniku inscenace, uvažovali tvůrci a herci divadelního souboru LÁHOR/Soundsystem o pozdějším zfilmování nápadu. Nejprve ale námět testovali na živých vystoupeních před diváky. S inscenací *Nic proti ničemu* se objevili i ve Valašském Meziříčí na festivalu *Setkání divadel – Malé jevištní formy*. Úspěch představení tak rozjel práce na samotném filmu. Natáčení probíhalo metodou kolektivní improvizace dle přesně strukturovaného scénáře s autentickými hereckými výkony a dokumentárním pohledem.

Divák je při sledování filmu vtáhnut iro-

nickým pohledem do nově vznikajícího občanského sdružení adoptovaných lidí, jež se svými zkušenostmi chtějí zaměřit na podporu adopcí v současné společnosti. Můžeme tak

sledovat skupinu lidí v západočeském kempu Jordán, kde se celý děj odehrává. Hlavní postavy, manželé Johana a Radek, se do vznikajícího sdružení tajně infiltrují, protože sami adoptovaní nejsou. Jejich cílem je zjistit víc o životě a pocitech adoptovaných lidí, neboť uvažují o osvojení dítěte. Pobyt v kempu se však hned na začátku částečně zkomplikuje, když se Radek představí pod cizí četovou přezdívkou, a tím je mu okamžitě připsán status sociálního vyvrhele. Aniž by věděl, proč

tomu tak je, statečně svou roli přebírá a snaží se z ní vyžít, co možná nejvíc. Během pobytu vyplouvají na povrch různá odhalení a vznikají komické situace, které se vymykají jakýmkoli modelům. Z filmu *Nic proti ničemu* se tak stává chytrá komedie o sociálních principech integrace a odvržení.

Snímek *Nic proti ničemu* je třetím filmem již zmiňovaného režiséra Petra Marka. Jeho celovečerním debutem je poetický film *Láska shora* z roku 2002. Po třech letech následovalo uvedení druhého filmového počínu *Nebýt dnešní*, který se však v médiích příliš neprosadil. Kromě postu na režisérské židli je Petr Marek také členem známé hudební skupiny MIDI LIDI, která kromě vlastní činnosti vytvořila hudbu například k filmům *Český Mír*, *Mistři* a *Protektor*. Za hudbu ke snímku *Protektor* byli tvůrci oceněni Českým lvem pro rok 2009. Další uměleckou stránkou Marka je herectví. Je členem několika divadelních souborů, mimo jiné právě souboru LÁHOR/Soundsystem, jež se na letošním ročníku *Setkání divadel* představí s inscenací *Kdo, když ne my? Kdy, když ne teď?* (smo)

Divadlo nebo film?

Tuto otázku jsem kladla svým vrstevníkům, spolužákům a kamarádům. Zajímalo mě, co mladí lidé oceňují na divadle, zda jej navštěvují. Divadlo uvrhl do stínu dostupnější a pohodlnější film, což myslím, že je velká škoda. Mí kamarádi sice mají přehled o tom, jaký dramatik co napsal, ale když se jich zeptám, jestli se mnou půjdou na představení, tak málokdo projeví zájem. Nemyslím si, že by mí kamarádi divadlem pohrdali. Jednodušší (a také „levnější“) však je stáhnout si film a dívat se na něj v pyžamovém pohodlí domova, než shánět sváteční oblečení, platit za často předražené vstupenky a vláčet se přes celé město na představení. Mnoho z nich nemá ani potuchy o existenci studentských lístků za velmi atraktivní ceny.

Já mám divadlo ráda a nebráním se žádnému jeho žánru. Od té doby, co trávím většinu času v Brně, se divadla snažím pravidelně navštěvovat, ale kvalitním filmem také nepohrdnu. Divadlo mě strhává živou atmosférou, opravdovostí. A když sedíte v hledišti, stáváte se jeho součástí a s herci jste v neustálém kontaktu. Film je mnohem sterilnější, záběry jsou mrazivě dokonalé, ale divadlo žije, každá jeho repríza je originálním, neopakovatelným zážitkem.

Jana Čecháčková (20 let, studentka)

Obojí má své pro i proti. Z divadla si člověk odnese nezapomenutelný zážitek a většinou to na něj zapůsobí mnohem víc než běžný film, ale z mé zkušenosti, divadla jsou pořád vyprodaná a navíc i celkem drahá (2 stovky za lístek), takže je někdy pohodlnější zajít si do kina. Navíc tam můžu sedět na pohodlné sedačce, chroupat popcorn a upíjet colu :-D, což je taky výhoda... takže asi tak :-)

Gabriel Kožík (19 let, student)

Preferuju divadlo, ale s filmami som strávil niekoľkonásobne viac času, najmä kvôli dostupnosti kvalitného divadla (najbližšie v Bratislave) a finančnej situácii. Preferujem ho z dôvodu bohatšieho kultúrneho zážitku a z celkovo lepšieho dojmu, ktorým pôsobí na človeka. :-)

Natalie Pecháčková (20 let, studentka)

Nepreferuju ani jedno. Mám ráda oboje, ale je fakt, že častejši film než divadlo. Pokud jde o návštěvu kina či divadla, tak volím divadlo, díky úžasné slevě v Krně.

Honza Matušů (19 let, student)

Mám stejně rád divadlo i film. Nezáleží ani tak na tom, jestli je to film nebo divadlo,

ale spíš na atmosféře a na lidech, se kterými se díváš.

Kristýna Křenková (19 let, studentka)

Hmm, asi film. Je dostupnější než divadlo, pohodlnější, propracovanější víc do detailů než divadlo. Navíc se vybere jenom ten nejlepší záběr z několika, takže je to dost přesvědčivé. I film má své nevýhody, ale stejně mu dávám přednost.

Michal Brath (20 let, student)

Preferujem film, lebo je tam viacej efektov, dajú sa použiť rôzne techniky nakrúcania, ktoré dotvárajú zábery a niekedy úplne vtiahnú diváka do deja, dynamická scéna. Sceny sú vo filme takmer bezchybné.

Ale divadlo ma tiež svoje čaro, tam sa mi páči práve to, že hra je spravená s obmedzenými prostriedkami a je to na živo, môžem vidieť chyby, improvizáciu... Ja mám rád všetko dramatické umenie... Ale balet nie.

Jakub Růžička (20 let, student)

Těžká otázka, do divadla se dostanu málokdy, ale mám ho rád. Nemůžu říct, co mám raději, ale možná film, vzhledem k tomu, že je dostupnější.

Tereza Volfová

PROGRAM Setkání divadel – Malé jevištní formy 2012

pátek 16. března (15.00 – 21.00 hod., PREZENCE účastníků MJF, recepce v přízemí zámku Žerotínů)

čas	příprava	soubor / název hry	přehlídka	délka	místo
16.00 16.45	50 min. 15.10 20 min. 17.05	ÚDIVADLO – divadelní soubor NA ZNAČKY "KŘIČÍCÍ ŽENA"	Mladá scéna	45	M-klub
17.00 17.55	30 min. 16.30 20 min. 18.15	OHRADĚK "RETROŠKOLA"	Mladá scéna	55	velký sál
18.05 18.50	15 min. 17.50 5 min. 18.55	Zdividla – LDO ZUŠ E.Runda, Slezská Ostrava "JÁ BYLA GOETHOVA TLUSTŠÍ POLOVIČKA"	Mladá scéna	45	M-klub
19.00 19.30	45 min. 18.15 25 min. 19.55	3Deka "DRUHÝ PLÁN"	Šrámkův Písek	30	velký sál
19.45 20.15	50 min. 18.55 30 min. 20.45	DIVADELNÍ KROUŽEK GYMNÁZIA OLGY HAVLOVÉ "POUŽÍVEJTE KONDOM!"	Mladá scéna	30	M-klub
21.00		SEMINÁŘ			M-klub
22.30		film: Nic proti ničemu			M-klub

sobota 17. března (14.00 – 19.00 hod., PREZENCE účastníků MJF, recepce v přízemí zámku Žerotínů)

čas	příprava	soubor / název hry	přehlídka	délka	místo
13.00 13.45	50 min. 12.10 20 min. 14.05	ÚDIVADLO – divadelní soubor STONOŽKA "SKLENĚNÁ NÁDOBA"	Mladá scéna	45	M-klub
13.55 14.40	20 min. 13.35 5 min. 14.45	Zdividla – LDO ZUŠ E.Runda, Slezská Ostrava "VIA APPIA"	Šrámkův Písek	35	velký sál
14.50 15.15	ZRUŠENO	NicMoc "A VY SI MYSLÍTE, ŽE UNIKNETE?"	Mladá scéna	25	M-klub
15.25 15.35	5 min. 15.20 5 min. 15.40	DIVADLO VYSOKOZDVIŽNÉHO SOUMARA "ŠKOLA, ZÁKAL ŽIVOTA"	!	10	velký sál
15.45 16.20	10 min. 15.35 5 min. 16.25	ZTI CHA "KŘESLO"	Šrámkův Písek	35	M-klub
16.30 17.00	5 min. 16.25 5 min. 17.05	Zdividla – LDO ZUŠ E.Runda, Slezská Ostrava "BYLO NÁS PĚT"	Mladá scéna	30	M-klub
17.10 18.10	90 min. 15.40 20 min. 18.30	LÁHOR/Soundsystem "KDO, KDYŽ NE MY? KDY, KDYŽ NE TEĎ"	Šrámkův Písek	60	velký sál
18.20 19.05	60 min. 17.20 10 min. 19.15	NDŽŠ TOM A JEFF "POSUDEK"	Šrámkův Písek	45	M-klub
20.00		SEMINÁŘ			velký sál
21.00	doprovodný program	JAN BUDAŘ			M-klub
22.30	doprovodný program	Dj's Myslivec & Fuzzy Osbourne & Tomino Mimino			M-klub

POKYNY K UBYTOVÁNÍ

Vážení účastníci festivalu, ubytování máte zajištěno v Zámeckém penzionu tj. ve stejné budově, ve které se koná festival a v ubytovně U Mlékáren Valašské Meziříčí, ulice Zámecká. Ubytování v Zámeckém penzionu po ukončení pobytu odevzdají klíče do schránky z druhé strany dřevěných dveří směrem do druhého nádvoří. Ubytování U Mlékáren opustí pokoje do 11.00 hodin a nechají klíče na pokojích. Přejeme Vám příjemný pobyt.

PROVOZNÍ DOBA

Pátek 16. března

Divadelní kavárna – bar 15.00 – 20.00 h.
M-klub – bar 19.00 – ? h.
Šatna M-klub 15.00 – ? h.

Sobota 17. března

Divadelní kavárna – bar 12.00 – 21.00 h.
M-klub – bar 20.00 – ? h.
Šatna M-klub 12.00 – ? h.

Festivalové menu

Kyselica.....25 Kč
Párek v rohlíku.....15 Kč
Klobása 2 ks, hořčice, křen.....65 Kč
Nakládáný hermelín 1 ks.....40 Kč
Kančí guláš 150 g.....75 Kč
Pečené kuře stehno 1 ks, bram. salát....79 Kč
Těstovinový salát se sýrem 300 g.....65 Kč
1 ks Zámecký dezert.....35 Kč
Pečivo 1 ks.....3 Kč

partneři

Zpravodaj festivalu Setkání divadel – Malé jevištní formy vydává Kulturní zařízení města Valašského Meziříčí. Redakce: Karel Prokeš – šéfredaktor, Ondřej Smolka, Jan Grepl, Pavel Stojar, Nika Reiler, Aleš Linduška, Tereza Volfová, Jakub Vémola.